

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/94/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010805
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120010805.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci odsúdeného U. X., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom Z., Y. B. XXX/XX, okres Z., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 8T/65/2013, na neverejnom zasadnutí dňa 16. septembra 2021, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 6Nt/125/2020 zo dňa 12. mája 2021 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť odsúdeného U. X. z a m i e
t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 8T/65/2013 zo dňa 27. augusta 2013, právoplatným dňa 22. októbra 2013, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne pod sp. zn. 3To/88/2013 zo dňa 22. októbra 2013 bol odsúdený U. X. uznaný vinným za spáchania trestného činu obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek. 1 písm. c), písm. d), odsek 2 písm. b), písm. c) s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zákona (účinného do 20.12.2012) na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa minimálne od mesiaca august 2011 do mesiaca október 2012 vždy v určitých presne neustálených intervaloch z presne nezistených miest, pričom jedno z nich bolo mesto F. nakupoval od presne nezistených osôb heroín v nezistenom množstve, ktorý priviezol do mesta Z. osobným motorovým vozidlom a následne dávkoval a predával konečným spotrebiteľom ktorými boli aj G. N., trvale bytom Z., X. XXXX/XX, F. D., trvale bytom Z., M. XXXX/XX, L. E., trvale bytom Z., ul. M. Z. XXXX/XX, U. U., trvale bytom Z., ul. U. V. XXXX/XX, pričom L. E. predal heroín v čase keď bola v siedmom mesiaci gravidity a U. U. v čase, keď sa liečil z drogovej závislosti, pričom heroín (diacetylmorfín) je zaradený v zmysle zákona SNR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok.

Za to bol odsúdený podľa § 172 odsek 2, § 38 odsek 2, odsek 4, odsek 8, § 37 písm. m) Tr. zákona v spojení s § 43 Tr. zákona k ďalšiemu trestu odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 3 Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 odsek 1 s použitím § 78 odsek 1 Tr. zákona bol odsúdenému uložený aj ochranný dohľad na 2 (dva) roky a podľa § 77 odsek 2 s použitím § 51 odsek 4 písm. j) Tr. zákona bola odsúdenému uložená povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v čase plynutia ochranného dohľadu alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Okresný súd Trenčín uznesením pod sp. zn. 6Nt/11/2017 zo dňa 02. marca 2018, právoplatným dňa 28. februára 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne pod sp. zn. 2Tos/77/2018 zo dňa 28. februára 2019 podľa § 399 odsek 2 Tr. poriadku zamietol návrh odsúdeného U. X. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 8T/65/2013, keďže neboli zistené podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Tr. poriadku.

Odsúdený dňa 25.06.2020 Okresnému súdu Trenčín doručil (opätovne) návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 8T/65/2013 z dôvodu, že vyšli najavo nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré aj v spojení s ďalšími skutočnosťami a dôkazmi odôvodňujú iné rozhodnutie o vine a zároveň vedú ku skutočnosti, že rozsudok bol v časti o treste v zrejmom nepomere k závažnosti činu. Odsúdený konštatoval, že došlo k odsúdeniu kpt. E. M. Okresným súdom Trenčín, sp. zn. 2T/29/2020 pre trestný čin zneužitia právomoci verejného činiteľa, pričom kpt. M. bol hlavným aktérom v prípade, v ktorom je odsúdený. Odsúdený tvrdil, že ho zatýkal a angažoval sa vo vyšetrovacom tíme, ktorý pripravoval dôkazy pre jeho odsúdenie. V písomnom podaní zo dňa 16.07.2020 odsúdený tvrdil, že na hlavnom pojednávaní svedkyňa E. vypovedala, že výpovede sú vypracované tak, že príslušníci upravovali text zápisnice, svojvoľne obsah textu, s ktorým nesúhlasili, ale ho podpísali, aby už mali pokoj od policajtov. Svedok D. potvrdil, že ho vydierali počas výsluchu tým, že majú na nich rôzne veci v skrini, ktoré môžu proti nemu použiť. Odsúdený poukázal na to, že svedok N. po privlečení na súd vypovedal v rozpore s výpoveďou, sp. zn. 1T/43/2013, kde bol odsúdený Okresným súdom Trenčín, kde neznámeho páchatela zamenil za jeho osobu. Následne v písomnom podaní zo dňa 25.01.2021 odsúdený uviedol, že rozhodnutie ČSSR, č. 39/1971 preukazuje, že uloženie tzv. ďalšieho trestu podľa § 43 Tr. zákona. Okresným súdom Trenčín je v rozpore so zákonom SR, ústavou a Dohovorom EÚ. Uznesenie Úradu inšpekčnej služby ČVS: UIS-377/OISS-2020 z 30.11.2020 preukazuje, že svedkyňa E. na hlavnom pojednávaní Okresného súdu Trenčín účelovo úmyselne uvádzala nepravdy a svedok D. bol opitý, pod vplyvom opiátov.

Písomným podaním zo dňa 04. februára 2021 prostredníctvom obhajkyne odsúdený odôvodnil návrh na povolenie obnovy konania tým, že právoplatné odsúdenie príslušníka Policajného zboru SR, ktorý bol aktívne zapojený do vyšetrovania jeho trestnej veci, za závažný zločin, je práve takou skutočnosťou a súčasne dôkazom, ktoré v pôvodnom konaní neboli Okresnému súdu Trenčín, a ani Krajskému súdu v Trenčíne známe, v dôsledku čoho nemohli na túto skutočnosť a dôkaz ani len prihliadať. Odsúdený dôvodil, že svedkovia, ktorí vypovedali na hlavných pojednávaníach v jeho trestnej veci boli v prípravnom konaní manipulovaní políciou, pričom následne už v dôsledku nebezpečenstva vystavenia sa možnosti trestného stíhania pre krivú výpoveď a krivú prísahu nemohli svoje výpovede na hlavnom pojednávaní zmeniť. Táto nová skutočnosť zakladajúca dôvodnú pochybnosť o zákonnosti získania dôkazov v prípravnom konaní, na výsledkoch ktorého následne prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín postavil svoju obžalobu, v prípade, že by bola v rozhodnom čase Okresnému súdu Trenčín známa, mohla viesť k odmietnutiu obžaloby v zmysle § 241 odsek 1 písm. f) Tr. poriadku, čo by bolo nepochybne rozhodnutie v otázke viny odsúdeného iné. Odsúdený mal za to, že je nesporné, že Okresný súd Trenčín svoje právoplatné rozhodnutie o vine postavil v podstatnej časti práve na výpovediach svedkov, ktorých výpoveď však vo svetle nových dôkazov je výrazne oslabená.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konal v neprítomnosti odsúdeného pri splnení zákonných podmienok. Obhajkyňa v prednesenom návrhu poukazovala na rovnaké skutočnosti, ktoré boli obsahom podaní odsúdeného.

Prokurátor v záverečnej reči konštatoval, že skutočnosti uvádzané odsúdeným v návrhu na povolenie obnovy konania nie sú takého charakteru, ktorý by odôvodňoval iné rozhodnutie o vine a treste a navrhol žiadosť o povolenie obnovy konania zamietnuť.

Obhajkyňa navrhla, aby súd návrhu odsúdeného vyhovel, povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 8T/65/2013 a zrušil právoplatné rozhodnutie v tomto konaní, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na toto konanie nadväzujúce.

Okresný súd Trenčín uznesením, sp. zn. 6Nt/125/2020 zo dňa 12. mája 2021 podľa § 399 odsek 2 Tr. poriadku zamietol návrh odsúdeného U. X. na povolenie obnovy konania trestnej veci vedenej na

Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 8T/65/2013, nakoľko neboli zistené podmienky povolenie obnovy konania podľa § 394 Tr. poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote prostredníctvom obhajkyne odsúdený sťažnosť, ktorú následne zdôvodnil v písomnom podaní doručenom súdu prvého stupňa dňa 12. júla 2021. Uviedol, že nové doložené dôkazy v kombinácii s navrhovanými dôkazmi preukazujú, že skutok nie je trestným činom, nestal sa tak, ako je uvedené v rozsudku a taktiež trest je neprimerane extrémne vysoký a predchádzali mu dôkazy, na základe výlučne výpovedí tzv. svedkov na telefón, účelovo v rozpore so zákonom. Základy skutku vykonštruoval preukázateľne operatívce kpt. M., ktorému už v iných veciach bola preukázaná vina na súde, k čomu nabádal aj iných zúčastnených. Ďalší trest podľa § 43 Tr. zákona bol uložený nezákonne, pretože v čase údajného spáchania skutku bol predchádzajúci trest iného druhu (peňažný), a teda sa nemôže jednať o recidívu. Taktiež právoplatné odsúdenie v októbri 2013 bolo po zákonnej lehote nevyhnutnej pri ukladaní trestu podľa § 43 Tr. zákona. Odsúdený žiadal odvolací súd, aby zrušil uznesenie súdu prvého stupňa a nariadil vykonať dôkazy navrhované v návrhu o povolenie obnovy konania.

Odsúdený v písomne odôvodnenej sťažnosti prostredníctvom obhajkyne tvrdil, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym záverom, keď mal za to, že jeho návrh na povolenie obnovy konania nespĺňa zákonom vyžadované podmienky povolenia obnovy konania v zmysle § 394 Tr. poriadku. Novou skutočnosťou a dôkazom je právoplatné odsúdenie kpt. E. M. v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 2T/29/2020, v ktorom mal odsúdený kpt. E. M. priznať, že nabádal kriminálnikov k páchaniu trestnej činnosti a že v spolupráci s ďalšími príslušníkmi kryl a zahľadzoval trestnú činnosť. Odsúdený mal za to, že práve právoplatný rozsudok Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/29/2020 preukazuje, že v jeho trestnej veci (sp. zn. 8T/65/2013) bolo rozhodnuté na základe nezákonného postupu vyšetrovacieho tímu, v ktorom sa najviac angažoval práve kpt. E. M.. Prijatie obžaloby postavenej na výpovediach svedkov, ktorí boli políciou navádzaní na to, ako majú vypovedať a následne na podklade takejto obžaloby vedené súdne konanie, v ktorom svedkovia museli zotrvať na svojich políciou pripravených výpovediach, aby sa nevystavili riziku vlastného trestného stíhania pre krivú výpoveď a krivú prísahu, by v prípade vedomosti o uvádzanej novej skutočnosti nemuseli vôbec prebehnúť. Odsúdený navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a rozhodol vo veci sám tak, že podľa § 400 odsek 1 Tr. poriadku sa zrušuje rozsudok Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 8T/65/2013 zo dňa 27. augusta 2013 vo výroku o vine a treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento zrušený výrok o vine a treste obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Prokurátor sa k sťažnosti odsúdeného písomne nevyjadril.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 odsek 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného, hoci bola podaná oprávnenou osobou, včas na správnom mieste, však dôvodná nie je.

Podľa § 394 odsek 1 Tr. poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 odsek 5 Tr. poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo niektorým zo spôsobov uvedených v predchádzajúcich odsekoch, sa povolí aj vtedy, ak sa právoplatným rozsudkom zistí, že policajt alebo prokurátor, sudca alebo prísediaci v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchal trestný čin.

Z ustanovenia § 394 odsek 1 Tr. poriadku vyplýva, že obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, možno povoliť len vtedy, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere

k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V konaní o povolení obnovy nie je však možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle citovaného zákonného ustanovenia obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Až po kladnej odpovedi na túto otázku treba skúmať, či ide o také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie, v danom prípade o vine, ale i treste.

Za „nové skutočnosti skôr neznáme“ v zmysle § 394 odsek 1 až 3 Tr. poriadku treba považovať také (vecné) skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh na obnovu konania týka. Ide teda o objektívne existujúci jav, ktorý ako skutočnosť nebola príslušnému orgánu známa a nebola obsahom spisu. Nebola teda dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu, resp. vecnej skutočnosti. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle citovaného ustanovenia nemožno však považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol. Taktiež omyl súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne hodnotenie, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania.

Ustanovenie § 394 odsek 5 Tr. poriadku upravuje situácie (odôvodňujúce povolenie obnovy konania), ktoré spočívajú v tom, že policajt, prokurátor, sudca alebo prísediaci v pôvodnom konaní porušia povinnosť do tej miery, že toto porušenie bude napíňať všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, pričom spáchanie trestného činu bude potvrdené (preukázané) právoplatným rozsudkom. Obnova konania v prospech i neprospech odsúdeného nevyžaduje, aby takéto porušenie povinnosti malo priamo vplyv na samotné rozhodnutie.

K citovanému ustanoveniu (§ 394 odsek 5 Tr. poriadku) je potrebné vo vzťahu k preskúmvanej veci uviesť, že povolenie obnovy konania v prospech i neprospech odsúdeného vyžaduje kumulatívne splnenie viacerých podmienok. Konkrétne, aby policajt v pôvodnom konaní porušil povinnosť takým spôsobom, že bude vykazovať znaky trestného činu, jeho spáchanie bude potvrdené právoplatným rozsudkom a táto nová skutočnosť (trestný čin policajta) sa musí týkať skutku uvedeného v obžalobe, teda toho, vo vzťahu ku ktorému bol podaný návrh na povolenie obnovy konania.

Pokiaľ teda policajt neporušil svoju povinnosť v pôvodnom konaní (trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 8T/65/2013), nemôže jeho iná trestná činnosť preukázaná právoplatným rozsudkom, napriek tomu, že súvisela s výkonom jeho povolania (profesie) odôvodňovať povolenie obnovy konania. Opačným výkladom by sme dospeli k absurdnému záveru, na základe ktorého by bolo možné povoliť obnovu konania vo všetkých trestných veciach, kde bol dotknutý policajt akokoľvek činný. To zjavne nezodpovedá myšlienke zákonodarcu, ani gramatickému a logickému výkladu ustanovenia § 394 odsek 5 Tr. poriadku. Uvedené je zvýraznené tým, že Úrad inšpekčnej služby uznesením pod ČVS: UIS-377/OISS-2020 zo dňa 30. novembra 2020 podľa § 197 odsek 1 písm. d) Tr. poriadku odmietol vec týkajúcu sa podozrenia z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písm. a) Tr. zákona, ktorého sa mali dopustiť príslušníci PZ v trestnej veci odsúdeného vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 8T/65/2013.

Súd prvého stupňa správne zistil, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania, pretože v konaní o obnove nevyšli najavo také nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by v zmysle § 394 odsek 1 Tr. poriadku mohli viesť k zmene pôvodného právoplatného odsudzujúceho rozsudku. Súd prvého stupňa v napadnutom uznesení vecne správne a presvedčivo v podrobnostiach uviedol dôvody, pre ktoré nepovažoval podaný návrh za opodstatnený a dôvodne ho neakceptoval, s čím sa nadriadený krajský súd v celom rozsahu stotožnil bez výhrad a v podrobnostiach preto odkazuje na kvalifikované odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu. Sťažnostné argumenty odsúdeného sú vo svojej podstate opakovaním obhajobných argumentov odsúdeného prednesené už pred okresným súdom, s ktorými sa okresný súd ako už bolo uvedené kvalifikovane vysporiadal v odôvodnení napadnutého uznesenia.

Krajský súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania neuviedol žiadne nové skutočnosti, prípadne dôkazy, ktoré by súdu v pôvodnom konaní boli neznáme a boli by súčasne spôsobilé, v kontexte aj ostatných vykonaných dôkazov odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste odsúdeného, tak ako to vyžaduje ustanovenie § 394 odsek 1 Tr. poriadku. Zároveň neboli splnené zákonné podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 394 odsek 5 Tr. poriadku.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd sťažnosť odsúdeného U. X. podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť n i e j e prípustná.